

קללה צדיק עוזה רושם

(מספריו ארץ ישראל)

בירושלים, בימי "אור החיים" הקדוש, היה הדבר. פעם אחת גור המושל גזירה קשה על היהודי העיר. נתכנטו היהודים לאסיפה לחתיעץ איך ובמהקדם את פני הרעה. פחווי היהודים פן ישלח המושל מרגלי חרש לרגל אותם ולגלוות לפניו את כל מה שידברו באסיפה זו, החליטו על כן לפנות אל עדת הקראים * ולבקשם, כי ירשו להם להתכנס בבית תפילה. ביוםיהם היה עדת הקראים בירושלים גדולת ועשירה. הגויים נשאו להם פנים ולא רדפו אותם בדרך שעשו ליהודים. היהודים חשבו, כי מרגלי המושל לא יוכל לחפש אותם בכנסית הקראים ושם יהיו בטוחים מכל רע. הקראים על אף שנאתם ליהודים הסכימו לבקשתם ויהי הדבר לפלא.

בשעה הקבועה התחלו היהודים מתכנסים אחד אחד בחשיין בבית תפילה של הקראים. גם בעל "אור החיים" הקדוש הופיע והנה אך דרכה רגלו על המדרגה הראשונה מהמדרגות המובילות לבית הכנסת של הקראים, נשאר עומד על מקומו. איזה כח נסתר לא נתן לו להתקדם. כמה רגעים נצב שקוע במחשבות, עד כי לבסוף פקד על היהודים להרים את המדרגות ולראות מה טמון מתחת להן. היהודים עשו דבריו והנה נתגלה ספר "יד החזקה" של הרמב"ם מונח תחת המדרגה השנייה. מעתה הבינו כולם מה מנע את בעל "אור החיים" הקדוש מלזרוק על המדרגה השנייה. הם הבינו גם למה התכוונו הקראים. כידעו סדר הרמב"ם ב"יד החזקה" את כל ההלכות. הקראים הדורי שנאה לכל מה שהרו חז"ל, רצו כי היהודים בעצם יבזו את ספר ההלכה הנadol של הרמב"ם, וידרכו עליו ברגליהם ללא ידיעים, לנין גם אותו לבקש יהודים והעמידו את בית הכנסת שלהם לרשות היהודים.

לאחר שנגלה התועבה זו, כלל בעל "אור החיים" את עדת הקראים בירושלים, שלאולם לא יהיה להם מנין לתפילה. מני או

(הקראים הם כת מינימ שאמנים מאמנים בדברי חז"ל, אמרם שם שמורים עלמצוות התורה כפי שהן כתובות בתורה עצמה, מבלי לקבל את התורה שבבעל פה, שנמסרה מדור לדור ממשה ובינו עד ימינו. חכמי ישראל, החרימו אותם והוציאו אותם מtower קהיל ישראל. מספרת הلك ופתח והיום נמצאים רק כמה אלפיים מהם בכל העולם).

נתמעטו הקרים בירושלים, רבים מתו, רבים נתפورو. הם ניטו כבר פעמים אין ספור להשלים את מנינם בירושלים ולא הצליחו. עד היום יושבות משפחות קראים אחדות בעיר העתיקה בירושלים, בחצר מיווחדת הנמצאת מול בית הכנסת של רבי יוחנן בן זכאי. גם בית הכנסת שלהם, שבו אירע המעשה, עודנו נמצא בחצר ההיא, במשך כל ימי השנה, לרבות יום הכיפורים, הם מתפללים וקוראים בתורה בלי מניין.

קללת הצדיק נתקיימה בהם.

בעל ה"חתם סופר" זכר צדיק לברכה

ביום כ"ד תשרי, בשנת ת"ר, בבהה האור הגדול שורה בשמי עם ישראל שבעים ושבע שנים, הוא הגאון רבי משה סופר הנקרא על שם ספרו "חתם סופר". נולד בפרנוקפורט, היה תלמידו המובהק של הצדיק רבי נתן אדרל זצ"ל, כהן ברבנות דרזניץ, מטרסדורף ולבסוף פרסבורג. בכל מקום ששימש שם ברבנות יסד גם ישיבה. בזקර זכתה לפרטום ישיבתו האדומה בפרסבורג. ה"חתם סופר" היה לא רק גאון בთורה, לא רק צדיק ביראה ומעשים, הוא היה לא רק מרביץ תורה שהעמיד אלפי תלמידים, מהם גאנזים וגדייל תורה; הוא היה גם לוחים מלוחמתה ומקנא קנאתו. החתום סופר היה הפלאך המושיע שנשלח ליהדות הונגריה וכל המדינות הסמוכות: טשכיה, סלובקיה ואוסטריה. בימי קמה תנועת ה"מתקנים" (רפואמים) שפרקוי מעלהם עול תורה ומצוות ורצו להבניש שניים בדת ישראל. ה"תקינים" לא באו לתקן אלא להחריב ולהרוו את כל יסודות התורה הקדושה. רבים נתפסו לרעינונות המתעים הלאה.